

Sygn. akt IV U 840/15

POSTANOWIENIE

Dnia 7 września 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Jacek Witkowski

Protokolant sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu w dniu 7 września 2015r. w Siedlcach

na rozprawie

sprawy z wniosku M. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

w związku z odwołaniem od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 15 maja 2015 r. Nr (...)

p o s t a n a w i a :

odrzuć odwołanie.

Sygn. akt IV U 840/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15.05.2015 r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. działając na podstawie art. 6 i 17 ust. 1 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz. 1673) oraz art. 57 i art. 57a ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440) odmówił przyznania ubezpieczonemu M. D. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. W uzasadnieniu, ZUS wskazał, iż Lekarz Orzecznik ZUS w dniu 29.04.2015 r. stwierdził, iż ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy, a niezdolność ta nie pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł M. D.. Wskazał on m. in., iż wszystkie dotychczas wykonywane przez niego prace wiązały się z koniecznością podejmowania wysiłku fizycznego, co przy jego aktualnym stanie zdrowia jest wykluczone (odwołanie k. 1-2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego odrzucenie podnosząc, iż M. D. nie wniósł sprzeciwu od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 29.04.2015 r. ZUS wskazał, że ubezpieczony otrzymał wyżej wymienione orzeczenie w dniu 29.04.2015 r. Organ rentowy wskazał ponadto, iż wniesione przez M. D. odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych i prawnych jak również nie zostały w nim zawarte żadne nowe okoliczności dotyczące niezdolności do pracy (odpowiedź na odwołanie k. 4-5).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 9.04.2015 r. M. D. złożył do pozwanego organu rentowego wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy (wniosek k. 217-218 a. r.). Poprzednio ubezpieczony był uprawniony do pobierania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy do 31.12.2014 r. (decyzja k. 212 a. r.). Wobec powyższego, ubezpieczony został skierowany na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z dnia 29.04.2015 r. stwierdził, iż M. D. jest częściowo niezdolny do pracy do 30.04.2017 r., jednakże niezdolność ta nie pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy (orzeczenie k. 220 a. r.). W tym samym dniu ubezpieczony otrzymał wyżej wymienione orzeczenie (potwierdzenie odbioru k. 220v a. r.). Powyższe stało się podstawą do wydania w dniu 15.05.2015 r. zaskarżonej decyzji, w której organ rentowy odmówił przyznania ubezpieczonemu prawa do dochodzonego świadczenia (decyzja k. 221 a. r.). W dniu 20.05.2015 r. ZUS nie wyraził zgody na przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 29.04.2015 r. (pismo k. 222 a. r.).

W ocenie Sądu stanowisko wyrażone przez organ rentowy jest prawidłowe. Wskazać bowiem należy, iż stosownie do treści art. 477⁹ § 3¹ kpc Sąd odrzucił odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji albo stwierdzenia stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, jeżeli podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia. Wobec niezgłoszenia przez ubezpieczonego w określonym terminie sprzeciwu od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS, właściwym było odrzucenie odwołania. Podkreślić należy, iż M. D. otrzymał w dniu 29.04.2015 r. wyżej wymienione orzeczenie, co potwierdza złożony przez niego podpis znajdujący się w aktach sprawy (k. 220v). Orzeczenie zawierało stosowne pouczenie, z treścią którego ubezpieczony powinien się zapoznać. Dlatego też argumentacja wyrażona przez M. D., który twierdzi, iż nie wiedział o przysługującym mu prawie do wniesienia sprzeciwu od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS, jest niezasadna.

Wobec powyższego, Sąd, na podstawie art. 4779 § 3¹ kpc orzekł jak w postanowieniu.